

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของ

ผู้ต้องขัง ในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร

วันจักร น้อยจันทร์¹, ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี¹, พิศาล มุขแจ้ง², นัยนา เกิดวิชัย³

¹ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

² สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

³ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

E-mail : wanchak.no@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้ต้องขังในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาแนวทางป้องกันการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเชิงปริมาณได้แก่ ผู้ต้องขังคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เรือนจำพิเศษธนบุรี และเรือนจำพิเศษมีนบุรี จำนวน 400 คน ผู้ให้ข้อมูลในเชิงคุณภาพได้แก่ บุคลากรภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม จำนวน 12 คน ระเบียบวิธีที่ใช้ในการวิจัยคือการสำรวจข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามและข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้คำถามแบบกึ่งมีโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 มากที่สุด คือการเข้าร่วมแก๊ง การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การขังใจไตร่ตรอง ความสูญเสียหรือการขาดทุน ส่วนการเลียนแบบ ไม่มีผลต่อการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และการป้องกันนั้นภาครัฐควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนรู้จักป้องกันรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องปรับปรุงระบบสายตรวจ และประชาชนภายในชุมชนจะต้องร่วมมือร่วมใจกัน สอดส่องดูแล ตัดวงจรการกระทำคามผิด

คำสำคัญ : กระทำคามผิด, คดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์, ผู้ต้องขัง, เรือนจำ, กรุงเทพมหานคร

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

Factors Affecting Motor Vehicle Theft Committed by Inmates in Bangkok Prison

Wanchak Noichan¹, Chankanit Krittaya Suriyamanee¹, Pisan Mookjaeng², Naiyana Girdwichai³

¹Faculty of Social Science and Humanities, Mahidol University

²Office of Commissioner General, Royal Thai Police

³Faculty of Social Science, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail : wanchak.no@ssru.ac.th

Abstract

This research aimed to study the factors affecting motor vehicle theft committed by inmates employing preventive approach for motor vehicle theft. The sample of this quantitative research was 400 inmates who were charged with vehicle theft in Bangkok Remand Prison, Thonburi Remand Prison, and Minburi Remand Prison. The qualitative data were collected from 12 state authorities who were involved in crime prevention. Surveys and questionnaires were used in collecting the quantitative data while interviews using a semi-structured questions was employed to collect the qualitative data. The results showed that the factors that affect the number of times that the samples who were charged with vehicle theft were gang involvement, the different fellowship, outweigh and losses, and were statistically significant at the 0.05 level. However, the imitation has no impact on motor vehicle. For preventive measure, government sector should launch a campaign to the public in order to promote vehicle protection. Moreover, police officers are required to improve the system of patrols and the community must collaborate in community monitoring to terminate the cycle of offense.

Keywords: Offense, Motor Vehicle Theft, Inmate, Prison, Bangkok

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน) ๒๕๖๑
Volume 12 Number 1 (January-June) 2018

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

บทนำ

สังคมที่เน้นการพัฒนาสู่ความเจริญเติบโตและความก้าวหน้าเช่นในปัจจุบัน จะเห็นได้ถึงพฤติกรรมการกระทำความผิดที่เพิ่มมากขึ้น โดยสามารถพิจารณาได้จากแนวโน้มและความรุนแรงที่เพิ่มสูงขึ้นของอาชญากรรมในสังคมไทยดังปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2550 - 2554 ซึ่งระบุว่าความก้าวหน้าของสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้สังคมไทยปรับตัวเข้าสู่ยุคของการเปลี่ยนแปลงจากชนบทสู่เมืองอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันต้องเผชิญความเสี่ยงจากปัญหาคดีอาชญากรรม การประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้แต่ละปี รัฐต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการป้องกันเป็นจำนวนมาก การประทุษร้ายต่อทรัพย์สินก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และเป็นเรื่องที่น่ากังวลที่เกิดขึ้นได้ในทุกส่วนของสังคม เมื่อมีการกระทำผิดความผิดหรืออาชญากรรมขึ้น ก็ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหรือผลกระทบต่อสังคมมากมาย จนกระทั่งกลายเป็นปัญหาสังคม ทั้งในสังคมระดับย่อย และสังคมระดับประเทศ อันจะกระทบต่อความสงบสุข ความเรียบร้อยของประชาชนในสังคม อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาของประเทศอีกด้วย ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า หากสังคมใดมีการกระทำความผิดมากเท่าใด ก็ย่อมจะส่งผลต่อความมั่นคงปลอดภัยของคนในสังคมที่ลดน้อยลงด้วยเท่านั้น (สุตสงวน สุธีสร และคณะ, 2552: 1)

จากการติดตามประเมินผลการปฏิบัติด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทุกหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า คดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ยังคงมีการโจรกรรมอย่างต่อเนื่องและจากสถิติ พบว่า พื้นที่ที่พบการโจรกรรมมากจะเกิดในพื้นที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1, 2, 7 และตามพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ โดยมีลักษณะของการโจรกรรมเป็นขบวนการ หรือองค์กรอาชญากรรม มีเครือข่ายการกระทำผิดทั้งในและนอกประเทศ สร้างความเดือดร้อนต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนโดยรวม เนื่องจากทั้งรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นทรัพย์สินที่มีราคาแพง ง่ายต่อการโจรกรรม เป็นที่ต้องการของตลาดรับซื้อผิดกฎหมายทั้งในและนอกประเทศ อีกทั้งสภาพภูมิศาสตร์ของประเทศไทยมีแนวชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นระยะยาว ประกอบกับความต้องการใช้รถที่ได้จากการโจรกรรมยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้มีการลักลอบนำรถที่ถูกโจรกรรมส่งไปขายในประเทศเพื่อนบ้านตามแนวชายแดน แม้เจ้าหน้าที่ตำรวจเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถจะพยายามหาวิธีการป้องกันในทุกวิถีทางก็ตาม แต่คนร้ายก็ยังมีขีดความสามารถในการโจรกรรมไปขายหรือแยกชิ้นส่วนอย่างรวดเร็ว หรือนำไปสวมกับรถที่เกิดอุบัติเหตุในลักษณะสวมซากสวมทะเบียน นำไปจำหน่ายตามบ่อนการพนันตามแนวชายแดน จากการตรวจสอบบางครั้งพบว่ารถที่ถูกแจ้งหายบางส่วนเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถใช้วิธีการฉ้อฉลบริษัทประกันภัยเพื่อหวังเงินประกัน แล้วไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนอันเป็นที่ง ทำให้สถิติรถหายสูงกว่าความเป็นจริง

เนื่องจากรถยนต์ รถจักรยานยนต์เป็นทรัพย์สินที่มีความจำเป็นในการอำนวยความสะดวกและการดำรงชีวิตของประชาชน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเดินทางไปประกอบอาชีพหรือเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ และเป็นทรัพย์สินที่มีราคาสูงมากเมื่อเทียบกับค่าครองชีพและรายได้ของประชาชนที่ถูกโจรกรรมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ จะได้รับผลกระทบทั้งเชิงเศรษฐกิจ เชิงสังคม

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน) ๒๕๖๑

Volume 12 Number 1 (January-June) 2018

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

และคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ ไม่ใช่เฉพาะผู้เป็นเจ้าของ แต่รวมถึงทุกคนในครอบครัว แต่เนื่องจาก รถจักรยานยนต์ มักถูกคนร้ายโจรกรรมได้อย่างรวดเร็ว มีแหล่งรับซื้อทั้งในประเทศและ ประเทศเพื่อนบ้าน การที่จะหยุดยั้งการโจรกรรมรถจักรยานยนต์ จะต้องหยุดยั้งความต้องการ ของตลาด และต้องทำลายขบวนการทั้งผู้ทำการโจรกรรม ผู้สนับสนุน และขบวนการรับซื้อ การที่ จะหยุดยั้งขบวนการดังกล่าวจะต้องมีการประสานงานการปฏิบัติกับผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างทันทั่วทั้งที่ และ ทันเวลา การโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์นั้นเป็นสิ่งที่น่าจะมี ความซับซ้อน ยากต่อการทำโดยคนเพียงคนเดียว อีกทั้งวิธีการโจรกรรมนั้นไม่ใช่สิ่งที่คนทั่วไปสามารถทำได้เอง

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวมานี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่า “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดใน คดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ของผู้ต้องขังในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นเรื่องสำคัญที่สมควร ได้รับการศึกษาวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบว่าการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ใน ประเทศไทยเป็นอยู่อย่างไร มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ และจะมีแนวทางใดในการป้องกันการโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ โดยเลือกที่จะทำการศึกษาวิจัยในเขต พื้นที่กรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากรเป็นอย่างมาก และมีคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ และรถจักรยานยนต์มากเป็นอันดับต้นๆของประเทศไทย ผลของการวิจัยนี้จะประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการทำให้เข้าใจถึงสภาพปัญหาของสังคมในด้านการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ และปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ได้มากยิ่งขึ้น และสามารถนำผล ของการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้ต้องขังใน เรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ของ ผู้ต้องขังในเรือนจำ เขตกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้ต้องขังในเรือนจำเขต กรุงเทพมหานครโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ตัวแปรอิสระในการวิจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยลักษณะทาง ประชากร 2) ปัจจัยด้านการเรียนรู้ทางสังคม 3) ปัจจัยด้านทางเลือกที่มีเหตุผล และ 4) ปัจจัยด้านการเข้าร่วมแก๊ง ตัวแปรตาม ได้แก่ จำนวนครั้งในการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์ภายในระยะเวลา 3 ปี ก่อน ต้องขัง และเป็นการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจะศึกษาประชากรที่เป็นผู้ต้องขังในเรือนจำที่อยู่ในเขตกรุงเทพ มหานคร ได้แก่ 1) เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร 2) เรือนจำพิเศษธนบุรี และ 3) เรือนจำพิเศษมีนบุรี

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน) ๒๕๖๑

Volume 12 Number 1 (January-June) 2018

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยลักษณะทางประชากร (Demographic characteristic) ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้รวมของครอบครัว และจำนวนสมาชิกในครอบครัว เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบแบบ (Check list)

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) ได้แก่ การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ค่านิยมและความเชื่อ การเสริมแรงที่แตกต่างกัน และการเลียนแบบ

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านทางเลือกที่มีเหตุผล (Rational Choice) ได้แก่ การชั่งใจไตร่ตรอง (Outweigh) และส่วนความสูญเสียหรือการขาดทุน (Costs)

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านการเข้าร่วมแก๊ง (Gang Involvement) เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบแบบ (Check list)

ตอนที่ 5 การกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เป็นแบบสอบถามที่มีคำถามแบบปลายเปิดโดยให้กรอกจำนวนครั้งในการกระทำความผิด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และจักรยานยนต์ ด้วยสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)
5. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม เพื่อชี้ให้เห็นว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวและหลายตัวผสมกัน ก่อให้เกิดความแตกต่างกันอย่างไรในค่าของตัวแปรตาม ในการวิเคราะห์การจำแนกพหุนี้ จะต้องทำการวิเคราะห์ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) เพราะการวิเคราะห์ความแปรปรวนจะบอกให้ทราบในเบื้องต้นว่า ตัวแปรอิสระใดมีความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตาม จึงจะทำให้การวิเคราะห์การจำแนกพหุสามารถบอกได้ว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์หรือไม่ต่อตัวแปรตาม

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเข้าร่วมแก๊ง

การเข้าร่วมแก๊ง	จำนวน	ร้อยละ
เคยเข้าร่วมแก๊ง	135	33.75
ไม่เคยเข้าร่วมแก๊ง	265	66.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมแก๊งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.25 ของทั้งหมด และเคยเข้าร่วมแก๊ง คิดเป็นร้อยละ 33.75 ของทั้งหมด

ตารางที่ 2 สถิติพรรณนา ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ของผู้ต้องขังในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
1.การคบหาสมาคมที่แตกต่าง	3.55	.471	มาก
2.ค่านิยมและความเชื่อ	3.65	.611	มาก
3.การเสริมแรงที่แตกต่าง	3.32	.375	ปานกลาง
4.การเลียนแบบ	3.46	.454	มาก
5.การขังใจไต่ตรง	3.59	.534	มาก
6.ความสูญเสียหรือการขาดทุน	4.62	.470	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้ตระหนักถึง ความสูญเสียหรือการขาดทุน มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.62 รองลงมาเป็น ค่านิยมและความเชื่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.65 ส่วนปัจจัยที่น้อยที่สุดคือ การเสริมแรงที่แตกต่าง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.32 รองลงมาเป็น การเลียนแบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.49

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนครั้งการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์

จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
400	2.42	2.879

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนครั้งการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เฉลี่ยอยู่ที่ 2.42 ครั้ง

ตารางที่ 4 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ของผู้ต้องขังในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ

ปัจจัย	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
เข้าร่วมแก๊ง	-3.857	0.227	-0.634	-16.992	0
การคบหาสมาคมที่แตกต่าง	0.4	0.186	0.107	2.148	0.032
การเลียนแบบ	-0.213	0.208	-0.052	-1.024	0.307
การตั้งใจไตร่ตรอง	0.533	0.173	0.134	3.087	0.002
ความสูญเสียหรือการขาดทุน	-0.905	0.244	-0.136	-3.704	0
(Constant)	10.14	0.884		11.471	0

$R = .689, R^2 = .475, R^2_{Adjusted} = .468, F = 71.192, Sig. = 0.000$

จากตารางที่ 4 ผู้วิจัยได้นำตัวแปร จำนวนสมาชิกในครอบครัว การเข้าร่วมแก๊ง การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การเลียนแบบ การตั้งใจไตร่ตรอง และความสูญเสียหรือการขาดทุนมาวิเคราะห์ โดยมีจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เป็นตัวแปรตาม พบว่า โมเดลดังกล่าวสามารถทำนายได้ ร้อยละ 46.8 โดยปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างการกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 มากที่สุด คือการเข้าร่วมแก๊ง มีผล ร้อยละ 63.4 (p value=0.000) รองลงมา คือ ความสูญเสียหรือการขาดทุนมีผลร้อยละ 13.6 (p value = 0.001)

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน) ๒๕๖๑

Volume 12 Number 1 (January-June) 2018

การชั่งใจไตร่ตรอง มีผลร้อยละ 13.4 (p value=0.002) และการคบหาสมาคมที่แตกต่าง มีผล ร้อยละ 10.7 (p value = 0.032) ส่วนการเลียนแบบ มีผล ร้อยละ 5.2 (p value = 0.307) ถือว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การคบหาสมาคมที่แตกต่างอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.55 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ชอบสูบบุหรี่ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 รองลงมา มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ชอบดื่มเหล้า และมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เที่ยวกกลางคืน คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.95 และ 3.82 ตามลำดับ

ค่านิยมและความเชื่ออยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.65 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการสูบบุหรี่หรือใช้ยาเสพติดเป็นความผิดมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 รองลงมาคิดว่าการขโมยหรือพยายามขโมยรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์เป็นความผิดและคิดว่าการขับรถขณะเมาสุราหรือใช้ยาเสพติดเป็นความผิด คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 และ 3.72 ตามลำดับ

การเสริมแรงที่แตกต่าง อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.32 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการสูบบุหรี่ทำให้ได้รับการยอมรับหรือชื่นชมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.62 รองลงมาคิดว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ได้รับการยอมรับหรือชื่นชม คิดว่าการต่อสู้หรือทำร้ายผู้อื่นทำให้ได้รับการยอมรับหรือชื่นชม และ คิดว่าการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีลิขสิทธิ์โดยไม่เสียเงินทำให้ได้รับการยอมรับหรือชื่นชม คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.57, 3.35 และ 3.35 ตามลำดับ

การเลียนแบบ อยู่ในระดับมากคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.46 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคนในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนสูบบุหรี่มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 รองลงมาคนในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ คนในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนใช้ยาเสพติด คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.87 และ 3.51 ตามลำดับ

การชั่งใจไตร่ตรอง อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.59 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าพื้นที่หรือบริเวณที่จะกระทำผิดเอื้ออำนวยส่งเสริมการกระทำผิดในครั้งสุดท้ายมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 รองลงมาเจ้าของทรัพย์สินเงินทองที่กระทำผิด ครั้งสุดท้ายนี้พร้อมที่จะดูแลปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินดังกล่าว และ ช่วงเวลาที่ท่านกระทำผิดเอื้ออำนวยส่งเสริมการกระทำผิดครั้งสุดท้าย คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.64 และ 3.63 ตามลำดับ

ความสูญเสียหรือการขาดทุน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.62 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นพ่อแม่เสียความรู้สึกหากทราบว่าได้กระทำความผิดกฎหมายมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.77 รองลงมาคิดว่าความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการถูกจับกุมดำเนินคดีและลงโทษในครั้งนี้ และ คิดว่าเรื่องที่กระทำผิดกฎหมายนี้จะกลับมาทำลายหน้าที่การงานในอนาคต คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.71 และ 4.65 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้ต้องขังในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวแปรอิสระได้แก่ การเข้าร่วมแก๊ง การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การเลียนแบบ การชั่งใจไตร่ตรอง และ ความสูญเสียหรือการขาดทุน มาวิเคราะห์ พบว่า โมเดลดังกล่าว สามารถ

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

ทำนายได้ ร้อยละ 46.8 โดยปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์ และรถจักรยานยนต์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 มากที่สุด คือการเข้าร่วมแก๊ง การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การขังใจไตร่ตรอง ความสูญเสียหรือการขาดทุน ส่วนการเลียนแบบ ไม่มีผลต่อการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ อย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นและสาระสำคัญเชิงวิชาการที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้ต้องขังในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวแปรอิสระได้แก่ การเข้าร่วมแก๊ง การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การเลียนแบบ การขังใจไตร่ตรอง และ ความสูญเสียหรือการขาดทุน มาวิเคราะห์ พบว่า โมเดลดังกล่าว สามารถทำนายได้ ร้อยละ 46.8 โดยปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์ และรถจักรยานยนต์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 มากที่สุด คือการเข้าร่วมแก๊ง การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การขังใจไตร่ตรอง ความสูญเสียหรือการขาดทุน ส่วนการเลียนแบบ ไม่มีผลต่อการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ อย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

โดยตัวแปรการเข้าร่วมแก๊งนั้น เป็นตัวแปรที่มีผลต่อการกระทำคามผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้ต้องขังในเรือนจำ เขตกรุงเทพมหานครมากที่สุด ถึงร้อยละ 65.3 ทั้งนี้เพราะ แก๊ง คือกลุ่มที่ใกล้ชิดกันและเข้าร่วมกันของบุคคลผู้พบปะกันแบบพบหน้ากันเป็นประจำ ไม่มากก็น้อย มีการดำรงอยู่และมีกิจกรรมที่ทำร่วมกันเป็นกลุ่มที่เป็นจริงหรือมีศักยภาพที่จะเป็นภัยคุกคามต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Cohen, A.K.(1955) ที่ว่า แก๊งนั้นถือเป็นวัฒนธรรมย่อย (Sub culture) โดยแก๊งนั้นก็มีจุดมุ่งหมายคือการต้องการเป็นที่ยอมรับเหมือนกับคนปกติทั่วไป ซึ่งคนปกตินั้น การจะเป็นที่ยอมรับก็คือการเป็นคนดี การเรียนสูงมีหน้าที่การทำงานที่ดี การขยันทำมาหากิน มีหน้าที่มาในสังคม ในแก๊งก็เช่นเดียวกัน การจะเป็นที่ยอมรับในแก๊ง ก็มีวิธีการไปสู่เป้าหมายสูงสุด เพียงแต่เป็นวิธีการที่แตกต่างจากคนทั่วไป โดยอาจเป็นวิธีการที่ไม่คำนึงถึงศีลธรรม ความผิดชอบชั่วดี โดยมีงานวิจัยของ Terence P. Thornberry and James H. Burch II (1997) ศึกษาเรื่อง Gang Members and Delinquent Behavior พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็นสมาชิกแก๊ง คิดเป็น ร้อยละ 30 และไม่ได้เป็นสมาชิกแก๊งร้อยละ 70 ผลการศึกษาพบว่า ในตัวแปรการกระทำคามผิดทั้งหมด ผู้กระทำคามผิดเป็นสมาชิกแก๊งคิดเป็นร้อยละ 65 และไม่ได้เป็นสมาชิกแก๊ง ร้อยละ 35 ในตัวแปรระดับความรุนแรงในการกระทำผิด พบว่า ผู้ที่กระทำผิดในระดับการกระทำผิดที่ร้ายแรงเป็นสมาชิกแก๊งร้อยละ 86 และในความรุนแรงระดับปานกลาง และระดับเล็กน้อย มีผู้กระทำผิดที่เป็นสมาชิกแก๊งคิดเป็นร้อยละ 67 และร้อยละ 59 ตามลำดับ ตัวแปรชนิดของการกระทำคามผิด ได้แก่ การใช้ความรุนแรง ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สร้างความวุ่นวายต่อสาธารณะ และค้ายาเสพติด พบว่า มีผู้กระทำผิดในความผิดชนิดต่างๆเป็นสมาชิกแก๊ง คิดเป็นร้อยละ 69 ร้อยละ 68 ร้อยละ 60 และร้อยละ 70 ตามลำดับ ในตัวแปรการใช้สารเสพติด พบว่าผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ และใช้ยาเสพติด เป็นสมาชิกแก๊งคิดเป็นร้อยละ 63 และร้อยละ 61 ตามลำดับ เช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่อง Delinquent

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน) ๒๕๖๑

Volume 12 Number 1 (January-June) 2018

Behavior, Violence, and Gang Involvement in China ของ David C. Pyrooz และ Scott H. Decker (2012) พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการกระทำผิดบางรูปแบบ มากกว่าปีก่อน ร้อยละ 11 ของกลุ่มตัวอย่าง รายงานว่ามีส่วนร่วมกับแก๊ง ความแตกต่างอย่างมากของ 2 ตัวแปร ในการกระทำผิด โดยรวมและความเชี่ยวชาญใช้ความรุนแรงระหว่างกลุ่มที่มีส่วนร่วมกับแก๊งและไม่มีส่วนร่วมกับแก๊งถูกตั้งข้อสังเกต การวิเคราะห์หลายตัวแปรด้วยตัววัด การควบคุมตนเองต่ำ ความกดดันในครอบครัว ความผูกพันกับบ้านและโรงเรียน การตรวจสอบของผู้ปกครอง และการกระทำผิดของเพื่อน ทำให้ผลของตัวแปรการมีส่วนร่วมร่วมกับแก๊งลดลง แต่สมาชิกของแก๊งทั้งปัจจุบันและอดีต มีบันทึกอัตราการกระทำผิดโดยรวมและความเชี่ยวชาญในการใช้ความรุนแรงสูงขึ้น

ตัวแปรที่มีผลรองลงมาคือความสูญเสียหรือการขาดทุน และการชังใจไตร่ตรอง มีผลร้อยละ 13.6 และร้อยละ 13.4 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยความสูญเสียหรือการขาดทุน เป็นคำถามเกี่ยวกับว่ากลุ่มตัวอย่างคิดว่าการกระทำผิดจะส่งผลเสียต่อพวกเขาอย่างน้อยเพียงใด โดยตัวแปรความสูญเสียหรือการขาดทุนนั้นเป็นผลในทางลบกับกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์กล่าวคือ ยิ่งตระหนักถึงความสูญเสียหรือการขาดทุนมากเท่าใดก็จะยิ่งกระทำความผิดน้อยลง ขณะเดียวกันหากตระหนักถึงความสูญเสียหรือการขาดทุนน้อย ก็จะมีโอกาสกระทำความผิดมาก ในขณะที่การชังใจไตร่ตรองเกี่ยวกับการประเมินถึงความเสี่ยงและความเป็นไปได้ในการกระทำความผิด ยิ่งมีความเป็นไปได้ในการกระทำความผิดมากก็มีโอกาสจะตัดสินใจกระทำความผิดมาก เช่นเดียวกันหากมีความเป็นไปได้ในการกระทำความผิดน้อย ก็มีโอกาที่จะตัดสินใจกระทำความผิดน้อย โดย 2 ตัวแปรนี้ มาจากทฤษฎีทางเลือกที่มีเหตุผล ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1970 ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎีคลาสสิกและทฤษฎีทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวกับอาชญากรรม มีนักคิดหลายท่านที่พัฒนาทฤษฎีนี้ขึ้นมาอย่างเช่น Gary Becker Ronald V. Clarke และ Derek B. Comish อย่างไรก็ตามนักคิดที่ได้รับการกล่าวขวัญและได้รับการยอมรับในแวดวงอาชญาวิทยามากที่สุดในเวลานี้ก็คือ Clarke และ Comish ซึ่งสองท่านนี้ได้พัฒนาทฤษฎีทางเลือกที่มีเหตุผลขึ้นในช่วงกลางทศวรรษที่ 1980 (Cullen and Agnew, 2002: 267) เป็นต้นมา โดยทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับอาชญากรรมทั้งในแง่ของผู้กระทำผิด (Offender-Specific) และการกระทำผิดที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะ (Offense-Specific) ผู้กระทำผิดเป็นการเฉพาะในที่นี้จะหมายถึง พฤติกรรมในการตัดสินใจที่จะกระทำความผิดเป็นการเฉพาะ มิใช่เป็นการตัดสินใจโดยทั่วไป การตัดสินใจในครั้งนี้จะต้องอาศัยปัจจัยทางด้านภูมิหลักทางสังคมต่าง ๆ ตลอดจนปัจจัยทางด้านประสบการณ์และการเรียนรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมที่ผ่านมาดังที่ได้กล่าวมาแล้วมาประกอบการตัดสินใจเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของตนเองสูงที่สุด มิใช่ว่าคนเราทุกคนจะสามารถกระทำความผิดกันได้ง่ายๆ หรือกระทำความผิดทุกรณีเสมอไป คนที่ตัดสินใจกระทำความผิดจะต้องพิจารณาไตร่ตรองหรือประมวลถึงปัจจัยต่างๆ ทุกๆ ด้าน (เช่น ทักษะ เทคนิค ความสามารถในการกระทำความผิด บุคลิกภาพ ความต้องการ ความหวาดกลัว) ว่าปัจจัยเหล่านี้ทำให้คนเรามีขีดความสามารถที่จะกระทำความผิดได้หรือไม่ หากคนเรามีขีดความสามารถเพียงพอก็อาจตัดสินใจที่จะกระทำความผิดได้ (Siegel, 2000: 115) ส่วนการกระทำผิดที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะหรือกระทำความผิดในคดีใดคดีหนึ่งเป็นการเฉพาะนั้นหมายถึง สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เอื้ออำนวยหรือสนับสนุนให้กระทำความผิดในคดีนั้นๆ และในขณะนั้นสภาพแวดล้อมเหล่านี้ ได้แก่ พื้นที่ที่จะกระทำความผิด เวลาที่จะกระทำความผิด แสงสว่าง ทางเดิน ตลอดจนการเฝ้าระวังตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการดูแลสอดส่องของ

เจ้าของบ้านดังที่ได้กล่าวมาแล้วตั้งแต่ต้น หากสภาพแวดล้อมดังกล่าวเอื้ออำนวยให้กระทำผิด ผู้กระทำผิดอาจจะกระทำผิดได้ เพื่อให้เข้าใจสาระสำคัญของทฤษฎีนี้ได้ดียิ่งขึ้น

ตัวแปรที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถ จักรยานยนต์ของผู้ต้องขังในเรือนจำ เขตกรุงเทพมหานคร อันดับสุดท้าย การคบหาสมาคมที่แตกต่าง ซึ่งมีผลอยู่ที่ร้อยละ 10.7 ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากตัวแปรการคบหาสมาคมที่แตกต่างนั้น เป็นคำถามเกี่ยวกับว่ากลุ่มตัวอย่างได้คบหาเพื่อนที่กระทำผิดในรูปแบบต่างๆมากน้อยเพียงใด นั้นหมายความว่า ยิ่งคบหากับเพื่อนที่กระทำผิดในรูปแบบต่างๆมาก ก็ย่อมส่งผลต่อการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์มากตามไปด้วยถึงร้อยละ 10.7 โดยทฤษฎีของซัทเธอร์แลนด์ได้ให้ความสำคัญกับตัวแปร “การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เป็นอาชญากร” (Sutherland & Cressey, 1978) โดยให้เหตุผลว่าความผูกพันกับเพื่อนจะสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ละการส่งเสริมสนับสนุน ทั้งในด้านพฤติกรรมและความเห็นด้วยกับพฤติกรรมดังกล่าว เยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นคนดี มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ดีและความเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ถูกกฎหมายทางตรงกันข้ามเยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นอาชญากร จะมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมอาชญากรรมและเห็นด้วยกับพฤติกรรมอาชญากรรม (Thronberry, 1994) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของการศึกษาของ Donna L. Haynie (2002) เรื่อง “Friendship networks and delinquency” พบว่าพฤติกรรมการคบเพื่อนมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการส่วนร่วมกับการกระทำผิด นอกจากนี้สัดส่วนของเพื่อนที่กระทำผิดมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด เช่นเดียวกับระดับของการกระทำผิดที่เกิดจากเพื่อนเป็นสำคัญ และ งานวิจัยของBosiakoh and Andoh (2010: 204-205) เรื่อง Differential Association Theory and Juvenile Delinquency in Ghana’s Capital City–Accra: the Case of Ghana Borstal Institute ซึ่งการศึกษานี้ได้ใช้ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างของ Sutherland ในการศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนในสถานกักกันของกานา ถึงความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมกระทำผิดของเยาวชนในสถานกักกันของกานามีความสอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างของซัทเธอร์แลนด์ กล่าวคือ กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคล โดยกลุ่มเพื่อนจะมีการแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนให้เห็น และเพิ่มระดับความรุนแรงของพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากขึ้น ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนเหล่านี้ได้มีการแสดงให้เห็นทั้งพฤติกรรม และเทคนิคต่างๆ ตลอดจนกลายเป็นการเรียนรู้เป็นระยะเวลานาน จนกระทั่งทำให้บุคคลที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีลักษณะพฤติกรรมเช่นเดียวกัน ดังนั้น การคบหาสมาคมที่แตกต่างกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชนในสถานกักกันของกานา

ในขณะที่ตัวแปรการเลียนแบบนั้น ไม่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้ต้องขังในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานครโดยการเลียนแบบนี้เอเคอร์มองว่า สามารถที่จะเกิดขึ้นภายหลังจาก ที่คนเราได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของคนอื่นที่เป็นแบบอย่างหรือเป็นตัวแบบ (Model) มาก่อนแล้ว จึงเลียนแบบตามมา คนเราจะเลียนแบบคนอื่นหรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะหรือลักษณะที่สำคัญของตัวแบบ รวมทั้งพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้จากตัวแบบนั้น และผลพวงที่จะตามมาจากพฤติกรรมของตัวแบบนั้นๆ ด้วยเป็นสำคัญ การสังเกตพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดีเด่น จากบุคคลที่ใกล้ชิดและจากสื่อต่างๆ ย่อมส่งผลต่อการกระทำผิดและการประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ของสังคมของคนเรา และจะส่งผลต่อพฤติกรรมดังกล่าวในระยะยาวด้วย (Cullen and Agnew, 2002: 147) ซึ่งการเลียนแบบในการวิจัยนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับว่า บุคคลในครอบครัวหรือ

คนรอบข้างของกลุ่มตัวอย่าง ได้กระทำผิดในรูปแบบต่างๆมาน้อยเพียงใด โดยสาเหตุที่การเลียนแบบไม่มีผลต่อ ไม่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้ต้องขังในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร นั้น อาจเป็นเพราะการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์นั้น ไม่ใช่สิ่งที่ทำการโดยแพร่หลาย ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นที่บ้านอันจะทำให้คนในครอบครัวเกิดการเลียนแบบได้ ซึ่งโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์นั้นเป็นการกระทำที่ต้องกระทำโดยลับ และทำกันเฉพาะกลุ่มต่างจากการขโมยทรัพย์สินอื่นๆ ที่เมื่อขโมยมาก็สามารถนำมาแจกจ่ายให้คนในครอบครัวได้ แต่รถยนต์และรถจักรยานยนต์เมื่อโจรกรรมมาแล้วก็ต้องนำไปขายหรือนำไปเข้าอู่เพื่อชำแหละชิ้นส่วนต่อไป จึงทำให้ยากที่จะเกิดการเลียนแบบขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากข้อค้นพบในการวิจัย ตามที่ผู้วิจัยได้สรุปเสนอไว้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า การเข้าร่วมแก๊ง การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การชังใจไตร่ตรอง ความสูญเสียหรือการขาดทุน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ดังนั้นครอบครัวต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมมีการปลูกฝัง ความคิดที่ดีงาม การยอมรับบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ตลอดจนมีการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เช่น ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่นการพนัน คบหาสมาคมกับบุคคลที่เป็นคนดี เหล่านี้จะสามารถทำให้บุคคลมีการเรียนรู้ จดจำ และทำตามในสิ่งที่ดีงาม อันจะส่งผลต่อการไม่เข้าร่วมแก๊ง การเลือกคบหากับบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เรียนรู้และชังใจไตร่ตรองได้ว่าอาชญากรรมเป็นสิ่งไม่ดี และยอมรับบรรทัดฐานของสังคมได้

2. สถาบันการศึกษาถือเป็นเครื่องมือในการป้องกันการกระทำผิดได้ ทั้งในส่วนของ การกระทำผิดที่เกิดจากการเข้าร่วมแก๊ง การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การชังใจไตร่ตรอง ความสูญเสียหรือการขาดทุน โดยสถาบันการศึกษา ควรให้การปลูกฝังแนวคิดที่ถูกต้องและดีงาม เช่น แนวคิดเกี่ยวกับการให้คุณค่ากับวัตถุสิ่งของ การคบหาสมาคม การแสดงออกพฤติกรรมต่างๆ หรือปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น เพื่อให้บุคคลได้รับการปลูกฝังแนวคิดที่ดีงาม ตลอดจนเกิดการจดจำ เข้าใจ และสามารถดำเนินชีวิตตาม แนวคิดที่ดีที่ได้รับการปลูกฝังได้

3. ภาครัฐควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักและรับรู้ถึงภัยของอาชญากรรมและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง โดยการป้องกันตัวเองในเบื้องต้น เช่น ในกรณีของการป้องกันการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ควรรณรงค์และประชาสัมพันธ์วิธีการล็อครถจักรยานยนต์ด้วยการคล้องโซ่กับราวเหล็ก ล็อคคิสต์ และล็อคขาตั้งทุกครั้งที่จะจอดในที่เปลี่ยวหรือจอดเป็นระยะเวลานานๆ ไม่จอดรถในที่เสี่ยง หากอุปกรณ์ล๊อครถมาเพิ่มเติม จอดรถในที่มืดซิด ติดตั้งสัญญาณกันขโมย

4. กรมราชทัณฑ์ควรมีแนวทางในการฟื้นฟูผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษเพื่อแก้ไข บำบัดและปรับทัศนคติผู้ต้องขังให้มีจิตใจที่เข้มแข็ง อดทน อดกลั้น มีการควบคุมตนเองสูง เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งการจัดฝึกอบรมวิชาชีพที่เหมาะสมให้กับผู้ต้องขังเมื่อพ้นโทษออกมาจะได้มีอาชีพที่สุจริตทำ

5. กรุงเทพมหานครควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนได้รู้จักการตัดช่องโอกาสในการเข้าร่วมแก๊งกระทำผิด โดยการสนับสนุนทั้งงบประมาณและกำลังคนในการจัดทำโครงการต่างๆ เช่น โครงการสายตรวจเดินเท้า โครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย โครงการต่อต้านอาชญากรรมและยาเสพติด โครงการฝึกฝนอบรมในเรื่อง Self-control โครงการฝึกฝนอบรมทางด้านจริยธรรม และธรรมรงค์ สนับสนุนและดำเนินการในการปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมของชุมชนให้ปราศจากแหล่งอบายมุข แหล่งยาเสพติด แหล่งสลิ้ม เพื่อตัดช่องทางไม่ให้เกิดการเข้าร่วมแก๊ง และให้เป็นแหล่งชุมชนที่ยากต่อการกระทำผิด

6. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรประสานกับกรุงเทพมหานครและเอกชนในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) โดยการเชื่อมต่อสัญญาณให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้ตลอดเวลาเพื่อการป้องกันอาชญากรรมได้ทันที รวมทั้งปรับปรุงระบบสายตรวจรถจักรยานยนต์ หรือสายตรวจรถยนต์ที่มีอยู่ ให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ทั้งในแง่จำนวนของยานพาหนะ ความถี่ในการตรวจ เทคนิคการตรวจต่างๆ ต้องเข้มงวดกวดขันในการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง การควบคุม การอนุญาตให้ดำเนินการจับกุมหรือดำเนินคดีกับสถานบันเทิง ร้านเกม ร้านอินเทอร์เน็ต และแหล่งอบายมุขต่างๆ ต้องเคร่งครัดไม่ปล่อยปะละเลยหรือเลือกปฏิบัติ

7. ประชาชนในชุมชนควรร่วมมือ ร่วมใจกันสอดส่องดูแล ตัดวงจรการกระทำผิดโดยการระมัดระวังป้องกันด้วยตนเองในเบื้องต้น เช่น ไม่ปล่อยรถยนต์และรถจักรยานยนต์ทิ้งไว้โดยไม่ได้ล็อกกุญแจ รวมทั้งบุคคลภายในชุมชนจะต้องมีการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและร่วมมือกันในการป้องกันการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์และอาชญากรรมอื่นที่อาจเกิดขึ้น โดยมีการจัดสายตรวจชาวบ้าน ทั้งสายตรวจเดินเท้า และสายตรวจรถจักรยานยนต์หรือรถจักรยาน เพื่อเป็นการป้องกันและระงับเหตุที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันที่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ได้มีการศึกษาอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เช่น ปัจจัยสภาพสังคมที่ไร้ระเบียบ ตามแนวทางการศึกษาของทฤษฎีสังคมไร้ระเบียบ (Social Disorganization Theory)
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์โดยทำการเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ เช่น พื้นที่ในจังหวัดที่เป็นปริมณฑลกับพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้ต้องขังในเรือนจำเขตกรุงเทพมหานคร

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

References

- Bosiakoh, T. A. & Andoh, P. K. (2010). Differential Association Theory and Juvenile delinquency in Ghana's Capital City -Accra: the Case of Ghana Borstal Institute. *International of Sociology and Anthropology*. 2, 9 (November): 198-205.
- Cohen, A. K. (1955). *Delinquent boys; The culture of the gang*. New York, NY, US: Free Press.
- Cullen and Agnew. (2002). *Criminological Theory: Past to Present (Essential Readings)* 2nd Edition. New York: Oxford University Press.
- Pyrooz, D.C. & Decker, S.H. (2012). *Delinquent Behavior, Violence, and Gang Involvement in China*, J QUANT CRIMINOL 29: 251-272
- Sutherland, E. H. & Cressey, Donald R. 1919- (1978). *Criminology (10th ed)*. Philadelphia [etc.] Lippincott
- Haynie, D. L. (2002). Friendship Networks and Adolescent Delinquency: The Relative Nature of Peer Delinquency. *Journal of Quantitative Criminology*, 18(2), 99-134.
- Siegel, L.J. (2000). *Criminology (7th ed)*. Belmont, Calif Wadsworth/Thomson Learning
- Suteesorn, S. and Khantee, P. (2009). *khvam pen pai dai nai kan chattham phaenthi atyakam nai prathet thai* [Possibility of Crime Mapping in Thailand]. Bangkok : National Research Council of Thailand.
- Terence P. Thornberry and James H. Burch II, (1997) Gang Members And Delinquent Behavior, *Juvenile Justice Bulletin*.(June):1-5
- Thornberry. (1994). Delinquent Peers, Beliefs, And Delinquent Behavior: A Longitudinal Test Of Interactional Theory. *Criminology*. 32, 1(February): 47-83